

PRI SLEPIH IN SLABOVIDNIH OTROCIH

Drugačna osnovna šola s kopico znanja

Na območju naše občine pa imamo še eno osnovno šolo, o kateri pa pravzaprav redko pišemo. Ob Jamovi cesti je Zavod za slepo in slabovidno mladino, ki ga letno obiskuje 60 gojencev. Pod budnim in predvsem izjemno strokovnim vodstvom 38 prizadevnih učiteljev – specialistov, le-ti nabirajo znanje za prihodnost. Čeprav se v osnovi njihov urnik bistveno ne razlikuje od tistih v drugih osnovnih šolah, pa je njihov način učenja in usposabljanja specifičnejši, zahteva posebne načine in pristope, ki pa jih šolarji s pomočjo svojih učiteljev in posebne opreme (v celoti sledijo najnovejšim izsledkom na tem področju) kar dobro obvladajo. Vključeni so tudi v tečaj računalniškega opismenjevanja na za njih posebej pripravljenih računalnikih, kar pa jim gre zelo dobro od rok. Poskrbljeno je tudi za vse interesne dejavnosti, za igranje in šport. Učenci v domu bivajo čez teden, ob vikendih pa se vračajo k svojim družinam. Tudi sicer skrbijo učitelji učencem omogočiti kar največ stika in bivanja v domačem okolju, saj jih s tem posredno in nevsiljivo

navajajo na normalno življenje. Učiteljski kader pa je vključen tudi v tako imenovano tiflomobilno službo, kar pomeni, da ob učenju gojencev v tem zavodu, skrbi še za 105 otrok širom Slovenije in jim nudi pomoč pri usposabljanju in učenju. Skratka, za vsakega otroka, ki mu vid ne služi najbolje, je poskrbljeno. Idejno bi seveda bilo, da bi ta omenjena služba bila še bolj razpredena in čimvečjemu številu otrok na voljo ob vsakem času. Povedati je treba, da približno polovica otrok, ki konča zavodsko šolo, nadaljuje šolanje v rednih srednjih šolah pa tudi na fakultetah, približno polovica pa nadaljuje usposabljanje v škofoškem zavodu. Morda še podatek, da število slepih in slabovidnih otrok od leta 1950 dalje ostaja nespremenjeno, med vzroki za to pa prevladujejo prirojene napake, bolezni kot tumor...

Znan Shakespeareov izrek Največja tema je neznanje, ki pospremi obiskovalca v izredno urejen zavod, še kako drži. Otroci so tu dobili veliko znanja, ki ga znajo ceniti pa tudi uporabljati, zato jim tema ostaja nepoznana.

Po Jesenkovi poti

Lepega majskega dne smo šli veselo razpoloženi na Jesenkovo pot, ki vodi po Rožniku. Sijalo je toplo sonce. Pri spominskem kamnu smo počakali inženirja. Ko je prišel, smo zaploskali. Povedal nam je veliko zanimivega. Pokazal nam je tudi pripravo za merjenje debeline drevca. To je kljunasto merilo.

Na poti smo si ogledali lipo, vrbo žalujko, rdeči javor, črni gaber, trepetliko in še nekaj drugih listavcev. Videli

smo drevo z dvema debloma. To je bil rdeči hrast. Opazovali smo tudi iglavce.

Ob poti ni bilo ograj. Še sreča, da ni nihče padel v prepad. Podrte so bile tudi table z napisi. Ne vem, kdo je vse to podrl?

Ko smo se vračali, smo se ustavili v Tivoliju pri vodometu. Eden od sošolcev me je poškrbnil. V gozdu je bilo lepo. Bili smo utrujeni.

Jernej Jaklič, 4. razred, Zavod za slepo in slabovidno mladino, Ljubljana, Langusova 16

»V skladu za pomoč slepih in slabovidnim otrokom so darovali:

Marija Zgonik, Skrilje 51, Dobravlje, darilo, 10.000 SIT;

Vera Erega, Hajdrihova 11 a, Ljubljana, darilo, 20.000,00 SIT;

Stanovalci Igriške ulice 4, Ljubljana, namesto venca za pok. Majdo Premrov, 7.400,00 SIT;

Maček Matjaž, Kotnikova 15, Ljubljana, darilo, 10.000,00 SIT;

Maček Aleš, Narof 41, Izlake, prispevek ob smrti Vere Maček, 20.000,00 SIT;

Lipovšek Nataša, Narof 41, Izlake, prispevek ob smrti Vere Maček, 4.000,00 SIT;

OMV MAPETROL, Maribor, darilo, 70.000,00 SIT;

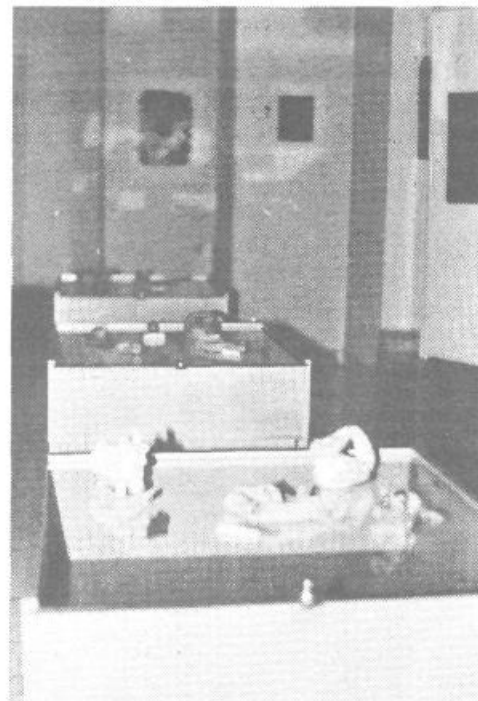
NAFTA LENDAVA, Rudarska ulica 1, Lendava, darilo, 20.000,00 SIT;

LIONS CLUBU INTERNATIONAL, LJUBLJANA TIVOLI, Ljubljana, Vošnjakova 1, se zahvaljujemo za posredovanje pri pridobivanju sredstev v Sklad za pomoč slepi in slabovidni mladini.

ZA VSE PRISPEVKE ISKRENA HVALA! Zavod za slepo in slabovidno mladino, Ljubljana, Langusova 16, žiro račun: 50101-603-50407.

Zahvaljujemo se tudi uredništvu za brezplačno objavo.

Ravnatelj: Stane Florjančič

Razstava gojencev zavoda

V likovnem salonu knjižnice Prežihov Voranc je bila te dni na ogled razstava likovnih del otrok Zavoda za slepo in slabovidno mladino – mladih ustvarjalcev, ki jim ni dano razkošje svetlobe, kot običajnim umetnikom, kot je ondan porekel eden od obiskovalcev.

Mladi umetniki iz zavoda se niso ustrašili tudi sodobnejših umetniških izzivov. Kar nekaj avtorjev (denimo Samo Jakš, Suzana Kumar, Nataša Tekavec in Gabi Lazarevič) se je poizkusilo z domišljjskimi 'geometričnimi' liki iz drobnih belih nitk; zopet drugi mladi likovniki (na primer Brigita Kozlar, Suzana Kumar in Silva Cener) so predstavili svoje linoreze, tu pa so bile še ljubke lutke Stefane Košutič, Silve Cener in Brigite Kozlar, hišica Valentina Hladnika, pa razne tapisrije (denimo Valerije Peršuh in Sabine Lunder) najrazličnejše dimiselne glinene figurice, pletenine, okrašeni kozarci, broške, torbice, miniaturni leseni vlaki in še kaj. B. V.

Počitniški utrinki

Učenci drugega B. razreda dobrovske šole so na naše uredništvo poslali kar lepo število likovnih izdelkov na temo počitnic. Zahvaljujemo se jim, dva pa objavljamo. Želimo jim lepe počitnice.

29. MAJA JE BIL DAN VELIKOLAŠKE ŠOLE

Znanje prepleteno z življenjem

Prijetno je bilo obiskati Velike Lašče 29. maja. Kraj je dobesedno utripal mladostno radoživost prepleteno z znanjem, spoznanji, izkušnjami, hotenji in vsem, kar ponazarja njegovo življenje. Izjemno domiselno se je tega dne, skupaj z vrtcem predstavila tamkajšnja šola. V to svojo predstavitev pa so vključili vse kar živi in dela v tem kraju, od kmetijske zadrage, ribičev, lovcev, kulturnikov, gostilne Pri Kuklju, drugih obrtnikov...

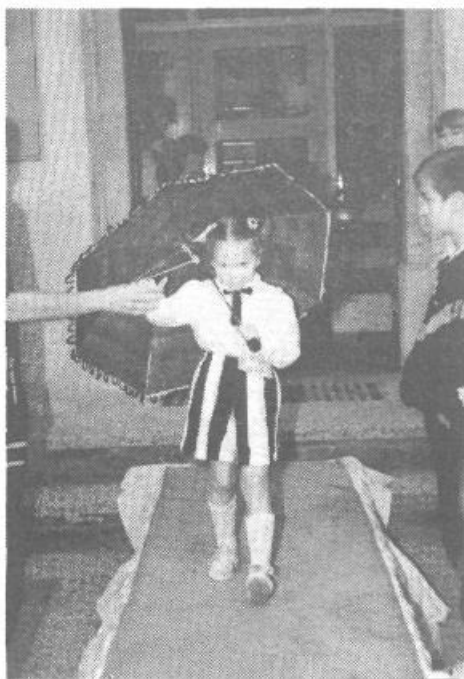
Videli smo novo podobo vrta Sončni žarek odnosno njihovega igrišča, ki se ponša s štirimi novimi lesenimi hišicami, namenjenih igri in pri tem je bil pomemben prispevek GG Velike Lašče. Skupaj z vzgojiteljicami so pripravili prisen program najmlajši. Med stojnicami, kjer je dišalo po lovskem golažu in pečeni postrvi (pripravila sta LD Velike Lašče in RD Ribnica-enota Rašica), nas je pred šolo presenetilo živahno vzdušje. Kaj vse so nam pokazali šolarji! Od svojih izdelkov, razstave mineralov iz tamkajšnjega območja, do lepo predstavljene likovne zgodovine teh krajev, tamkajšnjih ljudskih običajev, pletarjenja iz Karlovice, nastajanja novega sira... kupili smo lahko njihov časopis Lašniki in ničliko lončnic, ki so jih s svojim prizadevnim tovarišem vzgajali sami. Pod lipami za šolo so organizirali pravo okroglo mizo o možnostih razvoja turizma, ki so se je udeležili tudi Tatjana Brank, članica IS, pa prestavniki turizma in KS. Bil je resen in zanimiv pogovor.

V šoli smo si ogledali edinstveno lovsko razstavo, predstavo senčnih lutk, prenovljeno zobozdravstveno ambulanto in poslušali mogočen koncert tamkajšnjega in drugih pevskih zborov. Na športnem igrišču, no, tam je šlo po zares. Športna tekmovanja so se vrstila eden za drugim, ekipe so zagrizeno lovile točke, navijačev ni manjkalo.

Laščani in številni obiskovalci so si tega dne temeljito ogledali dosežke otrok in njihovih prizadevanih učiteljev. Lepo so se počutili v njihovi družbi, niso pa skrivali tudi ponosa in zadovoljstva ob znanju in sposobnostih mladih šolarjev. In prav je tako. Zagotovo pa se bomo na takšnih srečanjih še srečevali!

28. maja je bila v turjaškem gradu predstavitev pesniške zbirke Antona Medveda, ki je kot duhovnik služil na Turjaku. Pesmi je zbrala in izdala prof. Metoda Kolar, učiteljica na turjaški šoli. Na fotografiji v družbi z nekdanjo ravnateljico in sedanjim ravnateljem velikolaške osnovne šole.

Prikupna je bila modna revija z dežniki, v kateri so nastopali kot manekeni mali vrtičkarji

Gledalci in izvajalci predstave s senčnimi lutkami

Takole je bilo pred šolo. Šolarji so nam z veseljem povedali vse, kar nas je zanimalo

Odličen je bil lovski golaž na stojnici LD Velike Lašče in zanimanje zanj ni pojenjalo.

Karitas

Pomagati tukaj in zdaj!

Naraščajoča brezposelnost, veliki socialni problemi – to so refreni, ki jih dnevno slišimo v vseh naših medijih. Žal je temu res tako in zato je to resnično čas, ko naj bi si ljudje med seboj pomagali.

Človek nikoli ne more biti in misliti sam zase, temveč je odvisen od medčloveškega odnosa. Dobrota in skrb za bližnjega nista monopol kristjanov in samo neka akcija, ampak je to izraz odnosa do sočloveka v vseh svojih razsežnostih. POMAGATI TUKAJ IN ZDAJ, to naj bi bil moto vseh nas! In kako? Ni potrebno, da pridete do nas v župnišče ali v cerkev, če tega ne želite, ali to ni v vaši navadi. POSTANITE PODPORNI ČLAN KARITAS (simpatizer ali prijatelj), kakor vam je bolj prav ali kakor se vam lepše sliši.

V prihodnjih dneh boste (ali pa ste morda že) prejeli s tem v zvezi naše pismo, katerega del bo tudi prijavnica. Če ste »ZA« jo odrezite, izpolnite in pošljite na naš naslov Župnijska karitas Ljubljana-Vič, Tržaška 85.

Prepričani smo, da vam ne bo težko odiniti 300 tolarjev letno, kolikor naj bi bila članarina, oziroma vaš dar za pomoči potrebne. Če boste v te namene lahko prispevali kaj več, bomo s tem reševali toliko več problemov. Žiro račun imamo pri Mestni hranilnici: ŽK Vič 50100-620-133-5-1140116-691577. Darovanje v te namene je tudi davčna olajšava.

In še o nečem smo razmišljali: namesto cvetja na grob vaših bližnjih ali prijateljev, ki ovene že v nekaj urah ali dnevih, bi naredili mnogo več dobrega, če bi se temu ustrezno spomnili ubogih. Pa še nekaj vas prosimo. Odločite človeka v stiski, da potrka na naša vrata je v večini primerov izredno težka, boleča in omahujoča. Tudi pri tem nam lahko pomagate. OPOZORI-TE nas na soseda, znanca ali človeka, ki ga le občasno vidavate, pa zanj veste, da bi ga morali poiskati in mu pomagati. Tudi to je KARITAS! Že vnaprej, vsem iskrena hvala, (AM)